

Deel 4: Element Vuur

De 'Gulden Frequentie' van Gizeh

Het verhaal achter de 'Gulden Frequentie van Gizeh' is onderverdeeld in vier delen die gekoppeld zijn aan de vier natuurlijke basiselementen omdat deze vier aardse elementen gecodeerd zijn in de Grote Piramide van Gizeh: 1. Aarde, 2. Water, 3. Lucht, 4. Vuur.

Elk element vertegenwoordigt een hoofdrichting van het kompas en samen vormen ze een cirkel van verbond die wordt overkoepeld door het vijfde element 'Aether'.

Daarin spelen zich alle processen af waarbij Aether de goddelijke wereld vertegenwoordigt.

Auteur: Willem Witteveen

Afb.1 Sekhmet (© Rijksmuseum van Oudheden, Leiden)

Sekhmet,

“Gemalin en zuster van de scheppergod Ptah, oog van de zonnegod Ra, ouder dan Egypte en van voor de tijd van de aarde was zij de vrouwe van het levenswater en de brenger van het vuur; gekalmeerd door het geluid van de sistrum,

zij die krachtig is gaf vorm aan energie in het begin der tijden door het schenken van de aarde via de elementen aarde, water, lucht en vuur, de cirkel is bijna rond, ontvang nu het vuur, ik verlaat jullie.”

Dr. Andrija K. Puharich (1918 – 1995)

Dr. Andrija K. Puharich, geboren in 1918 in Chicago, was arts, parapsycholoog en uitvinder en heeft vele patenten van uitvindingen op medisch gebied op zijn naam staan. Andrija Puharich had veel bewondering voor de Servische wetenschapper dr. Nikola Tesla (1856-1943) vanwege zijn onderzoek naar laag frequente elektromagnetische (E.L.F) golven in het begin van de 20^e eeuw.

In navolging van Nikola Tesla deed Andrija Puharich veel onderzoek naar de invloed van deze E.L.F (Extreem Lage Frequentie) golven op het menselijk brein. Het ging hierbij voornamelijk om elektromagnetische golven tussen de 8 en 12 Hz ofwel de alfa-golven. Alfa-golven komen voor bij mensen vanaf het tweede levensjaar en geven aan dat iemand op een ontspannen wijze alert is.

Golven in dit frequentiebereik gaan door mens en materie heen en het is daarom ook niet verwonderlijk dat het Amerikaanse le-

ger veel interesse toonde voor zijn onderzoek. Er bestaat geen schild dat deze zeer ver dragende signalen tegen kan houden of verzwakken. Hij ontdekte dat elektromagnetische golven rond de 8 Hz (Schumann frequentie) niet samen gaan met angst en agressie, maar in staat waren om mensen te genezen. Golven met een frequentie van rond de 11 Hz waren daarentegen in staat om onrust en angst bij mensen te veroorzaken (bewustzijnscontrole door middel van elektromagnetische golven).

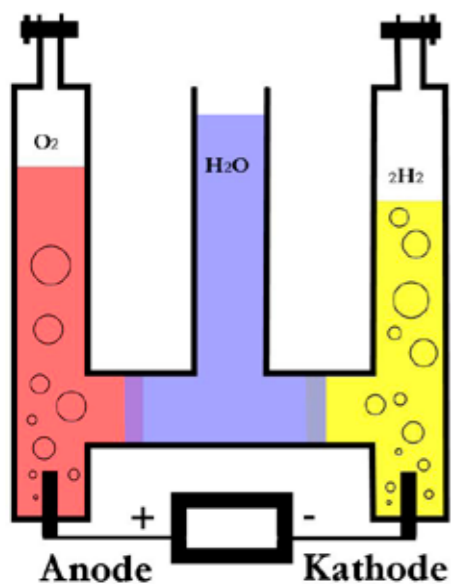
Volgens Puharich deden de Russen in 1976 experimenten met deze 11 Hz golven en vanwege uitlatingen in het openbaar hierover moest hij monddood worden gemaakt door de Amerikaanse autoriteiten. Dit lukte, want hij werd het mikpunt van spot en dit ondermijnde zijn reputatie aanzienlijk. De Amerikanen wilden ten koste van alles voorkomen dat het project H.A.A.R.P (“High Frequency Active Auroral Research Program”) in Alaska hiermee in verband zou worden gebracht. Ook in China, Rus-

land en Noorwegen bestaan dergelijke H.A.A.R.P projecten.

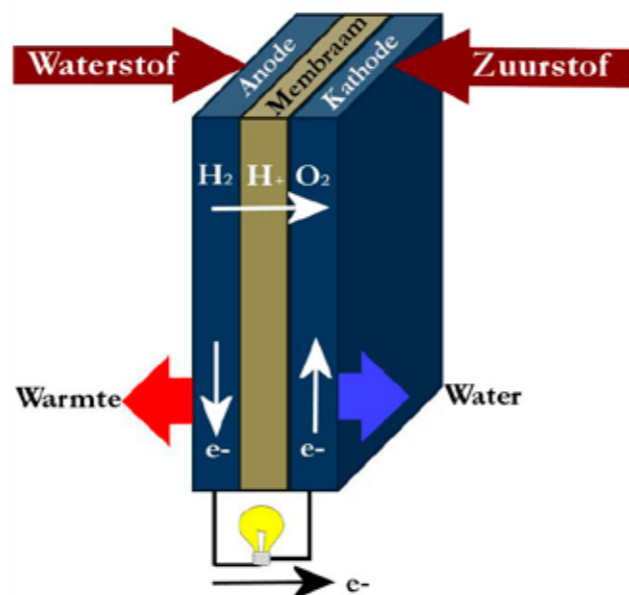
De aardkorst resonanceert op een frequentie van ongeveer 6 Hz en het op de juiste wijze mechanisch opwekken van deze frequentie kan zelfs aardbevingen veroorzaken. Puharich kon aantonen dat de Russen verantwoordelijk waren voor het op deze manier veroorzaken van aardbevingen in China en Iran in de tachtiger jaren. Subtiële invoer met een desastreus effect.

De bron voor de elektromagnetische golven van de zon is waterstof en wij worden constant blootgesteld aan deze straling met een frequentie van rond de 8 Hz. Ook het menselijk lichaam waarvan zo'n 10% van het lichaamsgewicht (volwassen man) uit waterstof bestaat zendt uit op deze frequentie. Volgens Puharich kunnen we daarom 'communiceren' met de zon wanneer ook ons brein op deze frequentie is afgestemd via meditatie (“mind over matter”).

Een belangrijke uitvinding van Puharich, in 1983, was het splitsen van watermoleculen in waterstof en zuurstof door middel

(links) Afb.2 Toestel van Hoffman voor het ontleden van water (rechts) Afb.3 De moderne brandstofcel

van krachtige resonantie, wat resulteerde in een milieuvriendelijke brandstof gemaakt van water. Een kritische resonantie in de watermoleculen opgewekt door krachtige wisselstroomimpulsen die zichzelf alleen maar versterkt, net als marcherende soldaten over een brug.

Moderne elektrolyse van water door middel van gelijkstroom (toestel van Hoffman afb.2) resulteert in een energie efficiëntie van 54%, terwijl door middel van opwekken van resonantie met behulp van een wisselstroom systeem (U.S. Patent 4,394,230) een efficiëntie wordt gehaald van 90%.

Dr. Andrija K. Puharich was een oprechte wetenschapper en overleed in 'vrijheid' in 1995.

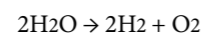
Het 'breken' van water door middel van krachtige resonantie is tot op de dag van vandaag een, door de huidige wetenschap, niet geaccepteerde methode voor de productie van waterstof, maar is wel precies wat er plaatsvond in de resonantie- of koningskamer van de Grote Piramide. Men paste hier de meest zuivere manier toe voor het produceren van een zeer kostbare brandstof uit de grondstof water. De elementen water (waterdamp) en lucht (resonantie) lagen hieraan ten grondslag.

"Resonantie split watermoleculen en produceert energie uit water - hoogwaardige technologie door middel van subtiele energie."

Elektrolyse van water en de brandstofcel

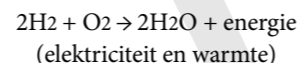
Elektrolyse van water, of het ontleden van water, is een chemische reactie waarbij samengestelde stoffen worden ontleed in enkelvoudige stoffen door middel van elektrische stroom. Bij de elektrolyse van water worden er twee elektroden in water gedompeld, de zogenaamde kathode en de anode (afb.2). Door de elektrische stroom ontstaat er een spanning tussen deze twee elektroden en, zonder in detail te treden over de chemische reactie, ontstaat er waterstof aan de kathode en zuurstof aan de anode. Deze gassen kunnen vervolgens apart worden opgevangen.

Aan de kathode worden elektronen opgenomen (reductie) en aan de anode worden elektronen afgestaan (oxidatie). Een zogenaamde redoxreactie. Oxidatie kenmerkt zich door een witte aanslag op de elektrode. Het mengsel waterstofgas en zuurstof vormt in de volumeverhouding 2 : 1 het zeer explosieve knalgas (2H₂ : O₂). In de resonantiekamer van de Grote Piramide wordt het water ontleed door middel van resonantie in plaats van elektrische stroom, maar vindt dezelfde reactie plaats als bij de elektrolyse van water:

In een brandstofcel vindt een omgekeerde reactie plaats, dit noemen we daarom ook

wel een omgekeerde elektrolyse. Daarbij wordt waterstof en zuurstof naar een kathode en een anode geleid die van elkaar zijn gescheiden door een membraan en, gaat er een elektrische stroom lopen van de anode naar de kathode (afb.3). Chemische energie wordt omgezet in elektrische energie waarbij warmte en water vrijkomt. Het water is daarbij de afval- of reststof.

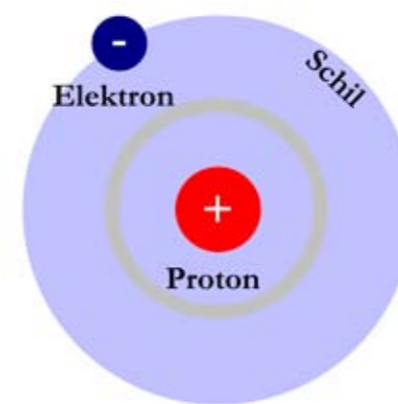
Deze reactie vindt plaats in de beide schachten van de koningin- of reactiekamer zoals we straks zullen zien. De twee elektroden (kathode en anode) zijn nu nog steeds in de schachten aanwezig.

Waterstof en zuurstof worden afzonderlijk aan de brandstofcel toegevoerd. In de cel wordt het waterstof en zuurstof gescheiden door een membraan.

Met behulp van een katalysator (stof die de snelheid van een chemische reactie beïnvloedt) wordt het waterstof aan de anode gesplitst in twee H⁺ ionen en twee elektronen (e⁻). Elektronen zijn zeer kleine negatief geladen elementaire deeltjes.

De elektronen stromen van de anode (+) naar de kathode (-) en veroorzaken een elektrische stroom die voor verschillende doeleinden gebruikt kan worden.

Een belangrijke toepassing van de brandstofcel is de knalgascel waarbij zuurstof en

(boven) Afb.4 Twee-atomige waterstofmoleculen H₂: diwaterstof

(rechts) Afb.5 Blauw: water, geel: waterdamp en rood het gasmengsel waterstofgas en zuurstof

waterstofgas direct zonder membraan met elkaar reageren.

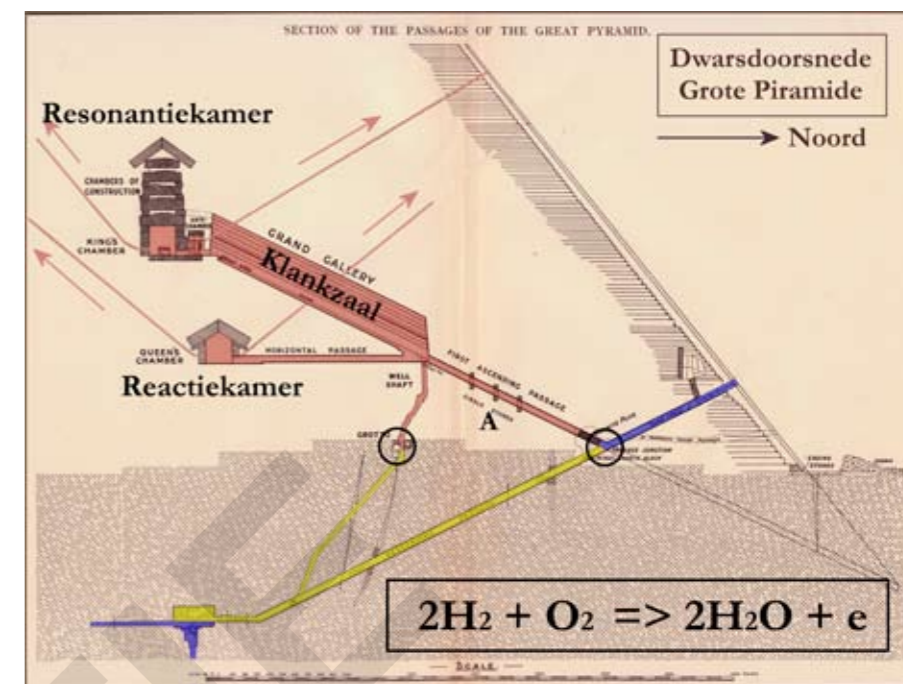
Waterstof

Waterstof is het lichtste element op aarde en het meest voorkomende element in het universum. Het is kleurloos, reukloos en niet giftig. De Engelse naam voor waterstof is "hydrogen" wat is samengesteld uit het Griekse woord Hydro wat water en Genes wat vormend betekent. Het Latijnse woord voor waterstof is 'hydrogenium' en kan dus vertaald worden als watervormer of watermaker.

De reactie van waterstof en zuurstof leidt namelijk tot de vorming van water. Onder normale atmosferische omstandigheden vormt waterstof een twee-atomige molecuul diwaterstof H₂ en bestaat uit één proton en één elektron en bevat als enige element geen neutronen (afb.4). Waterstof werd in 1766 ontdekt door de Engelse wetenschapper Henry Cavendish door middel van reacties van metalen met zuren waarbij steeds hetzelfde brandbare gas vrijkwam. De vlam van brandend waterstofgas is niet zichtbaar.

Waterstof kan dus samen met zuurstof water (H₂O) vormen en daarbij komt veel energie vrij. Het gasmengsel waterstofgas en zuurstofgas vormt het zeer explosieve knalgas, dat zijn toepassing vindt in de zogenaamde 'knalgascel'. In het hoofdstuk reactiekamer en reactieschachten wordt dit nader toegelicht.

Zuivere waterstof is op aarde nauwelijks

aanwezig en is altijd gebonden in water. Op de zon en op de planeet Jupiter komt waterstof wel in zuivere vorm voor en dan mogen we waterstof bestempelen als energiebron. Op aarde is waterstof een energiedrager omdat het eerst geproduceerd moet worden net als elektriciteit.

Waterstof zelf kan gebruikt worden als brandstof (brandbaar gas) en voor de opwekking van elektriciteit en warmte. In de resonantiekamer van de Grote Piramide werd waterstofgas gevormd en in de reactieschachten van de reactiekamer werd waterstofgas samen met zuurstof (knalgas) gebruikt voor de opwekking van elektriciteit (omgekeerde elektrolyse). Door de enorme toename van druk in het systeem werden alle afgesloten ruimten in de Grote Piramide met het gasmengsel gevuld. Zo ook de reactieschachten in de reactiekamer. Bij kamertemperatuur neemt 4 kg waterstof een ruimte in van 225.000 liter. Het volume van de beschikbare ruimte verandert niet maar de druk neemt toe.

Piramide onder druk

Ten gevolge van de vorming van waterstofgas en zuurstof uit water(damp) vullen de beschikbare ruimten in de Grote Piramide zich met dit gasmengsel. Het geheel komt daarbij onder druk te staan en dat is de reden dat deze ruimten bestaan uit graniet en niet uit kalksteen. De resonantiekamer en de reactiekamer (koninginnekamer) zijn

om die reden zelfs gasdicht. Dat verklaart de drie taps toelopende granieten pluggen aan het begin van de drukgang. Ten gevolge van de hoge druk gaan deze pluggen steeds vaster zitten. Tevens is de drukgang voorzien van extra 'kransstenen' (A in afb.5) om deze gang extra te verstevigen om weerstand te kunnen bieden tegen hoge druk. Op de openingsafbeelding van dit artikel zijn deze hoekige kransstenen duidelijk te zien.

Ten gevolge van de druk wordt de verticale schacht ter plaatse van de grot gesloten door middel van het, daar aanwezige, granieten blok. Deze afsluiter werd geopend door middel van waterdruk (zie element water) en wordt nu gesloten door de druk van het waterstofgas. Het geheel is nu gevuld met het mengsel van waterstofgas en zuurstof (rode kleur in afb.5). Ook de schachten in de reactie- of koninginnekamer vallen hier onder.

De noordelijke schacht in de resonantiekamer was afgesloten door een granieten plaat en de zuidelijke schacht stond in verbinding met de buitenlucht. Een deel van het gasmengsel kon via deze schacht ontsnappen wat ook de bedoeling was (hoofdstuk 21 cm).

De watermoleculen zijn 'gebroken' en de kamers en gangen gelegen boven de basis van de Grote Piramide zijn gevuld met het gasmengsel waterstofgas en zuurstof. Het proces verplaatst zich nu naar de reactie- of koninginnekamer.

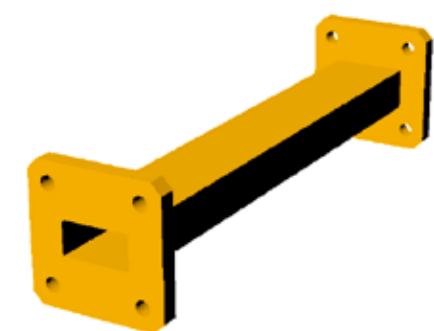
21 cm

Wat verraad de aanwezigheid van waterstofgas in de resonantiekamer?

Waterstofgas H₂ is de meest elementaire bouwsteen en het meest voorkomende element in het heelal. Waterstofgas zendt straling uit op een heel specifieke golflengte van 21 cm en het detecteren van deze 21 cm straling, met bijvoorbeeld een van de radiotelescopen in Westerbork - Drenthe (afb.7), is dus in feite het waarnemen van de vingerafdruk van waterstofgas. Met de Westerbork Synthese Radio Telescoop ontvangt men radiostraling dat een vorm is van elektromagnetische straling.

Deze straling manifesteert zich als golven met een golflengte en een frequentie. De belangrijkste golflengte voor astronomen is 21 cm; de golflengte van waterstofgas. Waterstofgas duidt namelijk op de aanwezigheid van water en kan betekenen dat er levensvormen aanwezig zijn in dat specifieke deel van het heelal. Wereldwijd vindt er onderzoek plaats met radiotelescopen naar straling met uiteenlopende golflengtes.

Een moderne radarinstallatie zendt elektromagnetische straling uit en ontvangt de door objecten gereflecteerde straling (echo) weer op via een antenne. Deze elektromagnetische straling wordt vanaf de radarinstallatie

(boven) Afb.6 De piramide breekt de elementen lucht en water

(midden) Afb.7 Westerbork Synthese Radio Telescoop

(onder) Afb.8 Golfpijp radarinstallatie

(rechts) Afb.9 De noordelijke schacht als golfpijp (8,4"x 4,8")

(links) Afb.10 Zuidelijke schacht resonantiekamer (foto: John en Morton Edgar 1910)

(rechts) Afb.11 Orgelpijpen kerkorgel (foto: onbekend)

van en naar de antenne gevoerd via een zogenaamde golfpijp ('waveguide'). Zo'n golfpijp is dus geschikt voor de snelle doorvoer van elektromagnetische straling met een specifieke golflengte. Bij een radarinstallatie aan boord van schepen is dat elektromagnetische straling met een golflengte van 3 en 8 cm en dat betekent dat de golfpijp hierop is afgestemd door middel van zijn afmetingen. Voor 3 cm straling is de rechthoekige breedte-hoogte verhouding van de golfpijp 3 bij 1,5 cm en voor 8 cm straling is dat 8 bij 4 cm. Deze golfpijpen waren vroeger niet weggewerkt en duidelijk zichtbaar aan boord van schepen.

Zo'n golfpijp of golfgeleider heeft dus een rechthoekige doorsnede (afb.8) en de straling die er doorheen wordt geleid, wordt als het ware 'opgesloten' vanwege de afmetingen van de golfpijp in relatie tot de golflengte van de betreffende elektromagnetische straling.

Zo'n golfpijp vinden we terug in de resonantiekamer van de Grote Piramide (afb.9). Dit is namelijk de noordelijke schacht die

aan de binnenzijde afgesloten is geweest met een dunne plaat graniet om te voorkomen dat het waterstofgas naar buiten zou ontsnappen.

De afmetingen van de noordelijke schacht komen overeen met een golfpijp voor de doorvoer van straling met een golflengte van 21 cm, ofwel de golflengte van waterstofgas. Wanneer de druk in de resonantiekamer te groot werd, kon men deze overdrukschacht openen vanaf de buitenzijde van de piramide door middel van de eerder besproken granieten bal die exact in deze schacht past (zie element aarde 1a).

De granieten bal werd in de buitenopening van de noordelijke schacht losgelaten en zo werd de dunne granieten plaat in de resonantiekamer gebroken door de snelheid en kracht van de inslag van de bal en kon de gevaarlijke overdruk worden verminderd door middel van het afblazen van het waterstofgas via deze schacht.

Deze schachten in de resonantiekamer worden tot op de dag van vandaag nog beschouwd als ventilatieschachten of ont-

snappingschachten voor de ziel van de overleden farao die in deze kamer begraven zou zijn geweest.

De zuidelijke schacht in de resonantiekamer is altijd open geweest en heeft ook een andere vorm (afb.10). Deze schacht was verantwoordelijk voor het geluid dat de piramide maakte waarvan Herodotus (ca. 484 - 425 v.Chr.) melding maakte (de 'zingerende piramide'). De constructie van deze schacht lijkt op een orgelpijp (afb.11) en de overdruk in de resonantiekamer (waterstofgas + zuurstof) zorgde voor de benodigde luchtstroom in de schacht voor de totstandkoming van het geluid. De lengte van de schacht is bepalend voor de frequentie van het uitgezonden geluid. Bij een verhoogde druk in de resonantiekamer veranderde ook de toonhoogte van het geluid en kon men aan de hand daarvan bepalen of de druk in de kamer te groot werd.

Een constante druk zorgde voor een constante toon en overdruk in de resonantiekamer werd dus hoorbaar door de verandering van toon. De zuidelijke schacht heet daarom wel de 'klankschacht'.

(links) Afb.12 Zuidelijke schacht reactiekamer (foto: John en Morton Edgar 1910) Afb.13 Deurtje zuidelijke schacht na 64 meter (foto: onbekend)

“De zuidelijke schacht in de resonantiekamer was verantwoordelijk voor het laagfrequente geluid dat de Grote Piramide voortbracht.”

De noordelijke- en zuidelijke schacht vanuit de resonantiekamer gaan onder een bepaalde hellingshoek naar de buitenzijde van de piramide (afb.5). Voor de noordelijke schacht is dat de kortste weg naar buiten en voor de zuidelijke schacht is er voor een bepaalde lengte gekozen om een toon te creëren in een hoorbaar laag frequentiebereik, om een zo groot mogelijke afstand te kunnen afleggen buiten de piramide.

Reactiekamer en reactieschachten

De reactie- of koninginnekamer heeft een puntvormig plafond en een nis in de oostelijke wand die dezelfde vorm heeft als de klankzaal (grote galerij); in dit geval een kraaggewelf met vijf hellende lagen. Deze nis is ongeveer 1 meter diep en bevindt zich niet precies in het midden van de oostelijke wand. De exacte functie van deze nis is niet geheel duidelijk. Zowel de vloerstenen als de kalkstenen blokken in de muren van deze kamer zijn nogal ongelijksoortig. Het viel sir William Mathew Flinders Petrie (1880) op dat de steenblokken zeer onregelmatig van vorm waren, maar dat er veel aandacht is besteed aan het perfect af-dichten van de voegen. Deze kamer moest namelijk ook water- en gasdicht zijn! De

reactiekamer ligt precies in de aslijn van de Grote Piramide (afb.17). Evenwijdig aan de horizontale gang die naar de reactiekamer leidt, werd na boren door een Frans team in 1986 nog een schacht en een tweede verborgen gang ontdekt. De schacht, gelegen tussen de zichtbare en verborgen gang, bleek geheel gevuld te zijn met kwartzand dat bijna geheel uit kwarts (SiO_2) bestaat. Kwartzand heeft een hoekige vorm en wordt gebruikt in waterfilters. Bij gebruik van zand met een ronde vorm slijbt het filter na verloop van tijd dicht. De gevonden schacht evenwijdig aan de horizontale gang naar de reactiekamer is een kwartzandfilter voor het reinigen van afval- of restwater, maar de toevoer- en afvoerwegen van het water naar dit filter zijn tot op heden nooit gevonden. De tweede verborgen gang heeft hier in ieder geval mee te maken maar men kreeg geen toestemming van de Egyptische autoriteiten om deze gang te ‘openen’.

De noordelijke- en zuidelijke schacht (afb.12) vanuit de reactiekamer (koninginnekamer) lopen niet door naar buiten, maar zijn ‘afgeblind’ door middel van een kalkstenen plaat voorzien van twee koperen handvaten (afb.13). Men omschrijft deze als ‘deurtjes’ maar het is niet geheel duidelijk voor wie of wat deze schachten toegankelijk zijn geweest aangezien de afmetingen ongeveer 20 cm in het vierkant bedragen.

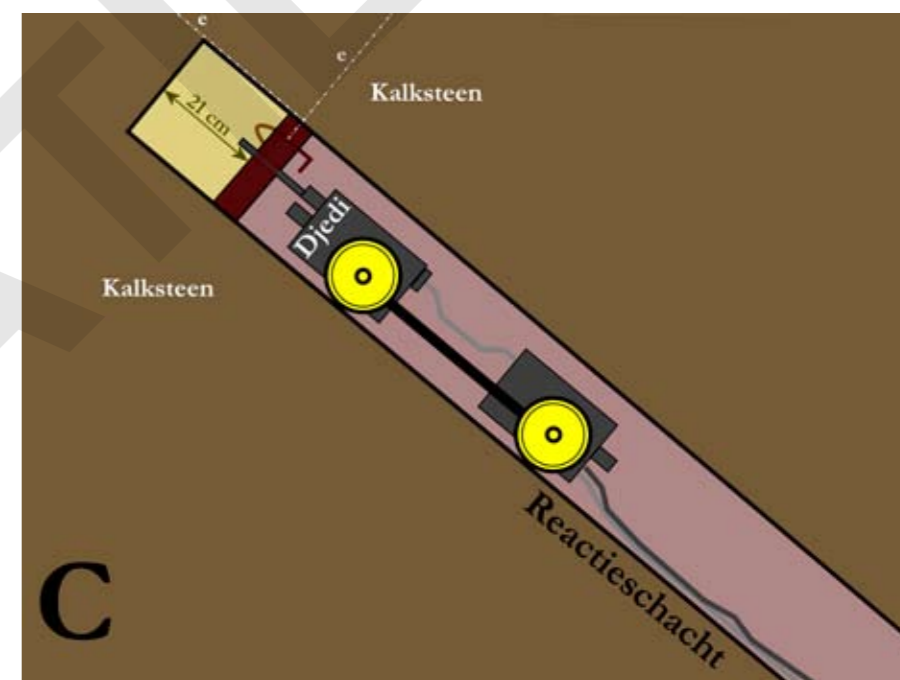
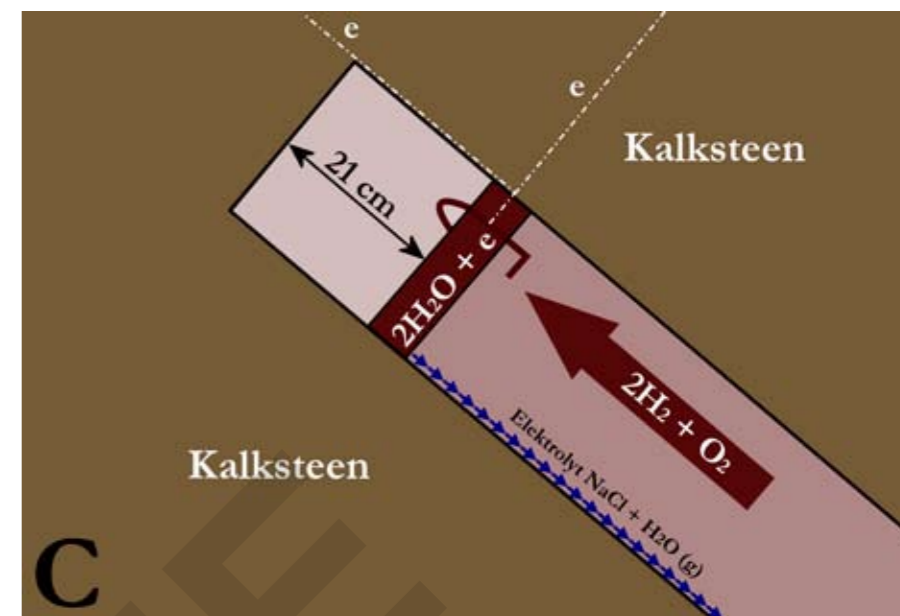
Deze schachten hadden dus duidelijk en ander doel. De koperen handvaten zijn de elektroden zoals we die kennen bij de elektrolyse van water. Hier vindt echter een omgekeerde elektrolyse plaats. Het in de resonantiekamer gevormde knalgas wordt naar deze elektroden geleid (afb.14) en het gevolg is dat er een elektrische stroom gaat lopen zoals in een knalgascel (brandstofcel zonder membraan). Langs beide elektroden wordt de gasstroom van waterstof en zuurstof geleid met als verbindende elektrolyt (geleidende vloeistof) waterdamp en natriumchloride NaCl (keukenzout). Een elektrolyt is het medium dat de verbinding vormt tussen de beide polen (anode en kathode) en in dit geval is dat natriumchloride NaCl opgelost in water(damp) dat een zeer sterk elektrolyt vormt. Keukenzout (NaCl) is heel goed oplosbaar en dat deel dat is opgelost in water wordt volledig gesplitst in ionen zodat de oplossing elektrisch geleidend wordt. Elektrolytoplossingen worden gevormd als een zout (NaCl) wordt geplaatst in een oplosmiddel zoals water. De eerste onderzoekers troffen in de reactie- of koninginnekamer een zoutlaag (zoutafzetting) aan op de wanden van 1,27 cm dikte waarvan men niet wist wat dit betekende. Men probeerde een link te leggen met zee-water, maar dan zou het op meer plaatsen dan alleen de reactiekamer te vinden zijn

geweest. Dit geeft maar wederom aan wat de waarde is van de verslagen van de eerste onderzoekers uit de 19^e eeuw. Alles werd nauwgezet en tot in detail beschreven. Men is nu meer geneigd om onverklaarbare zaken weg te laten uit documenten en verslagen om vervelende vragen te voorkomen.

“De eerste onderzoekers troffen in de reactie- of koninginnekamer een zoutlaag aan op de wanden van 1,27 cm dikte waarvan men niet wist wat dit betekende.”

Het onderzoek naar de 64 meter lange zuidelijke schacht in de reactiekamer vond plaats in 1992 en 1993 met medewerking van de Duitse ingenieur Rudolf Gantenbrink die met behulp van robotwagentjes (Upuaut 1 en 2) de stenen afdekplaat (deurtje) met de koperen handvaten ontdekte. Tevens werd een gat van 1,3 cm. geboord in deze stenen afdekplaat om te onderzoeken wat er zich achter deze eerste blokkade bevond. De camera stuitte op een kalkstenen blok op 21 cm. afstand van de eerste. Men onderzocht de zuidelijke schacht omdat deze steiler loopt dan de noordelijke en men daarom aannam dat er zodoende minder kans was op losliggende obstakels. Deze eerste camerabeelden waren opzienbarend maar lieten nog niet alles zien. Dit type camera kon in deze ruimte namelijk niet om zich heen kijken.

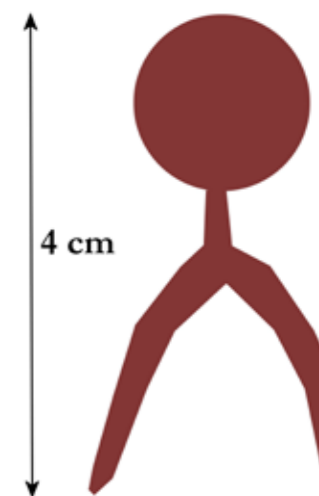
In 2010 en 2011 werd het onderzoek in de zuidelijke schacht van de reactiekamer herhaald met een nieuw model robotwagentje van de Franse firma Dassault Systèmes in samenwerking met Scoutek en de universiteit van Leeds. Dit robotwagentje genaamd ‘Djedi’ (‘magiër van Khufu’) ontdekte met zijn meer flexibele camera dat de koperen handvaten doorliepen door de stenen plaat en daar een ‘teruglopende’ bocht vormden (afb.14 en 15). Tevens was duidelijk te zien dat er zich een spleet bevond in een hoek aan de onderkant van de stenen plaat waardoor het mogelijk was dat de chemische reactie van het gasmengsel met de elektroden ook aan de andere kant van de stenen plaat kon plaatsvinden. Er is zelfs duidelijk te zien dat er zich een witte aanslag bevindt bij de doorvoer van een van de koperen handvaten aan de andere kant van de stenen plaat. Dit is een kenmerk van oxidatie (anode) ten gevolge van een redoxreactie (zie hoofdstuk elektrolyse van water en de brandstofcel).

(boven) Afb.14 Zuidelijke schacht reactiekamer na 64 meter (C in afb.17)

(midden) Afb.15 Robotwagentje ‘Djedi’ bij de eerste blokkade

(rechts) Afb.16 ‘Baken van Licht’

Het water dat bij het proces weer vrijkwam als reststof kon gemakkelijk teruglopen in de schacht naar beneden (naar het kwartszandfilter naast de horizontale gang naar de reactiekamer).

In de 21 cm. diepe ruimte achter de eerste stenen plaat vond men in mei 2011 merktekens of symbolen aangebracht met een rode kleurstof. Deze symbolen komen niet overeen met de hiërogliefen die bij de egyptologen bekend zijn en zijn waarschijnlijk merktekens die door de bouwers onderling zijn gebruikt bij de bouw en inrichting van deze ruimte. Na duizenden jaren zijn deze symbolen nog duidelijk herkenbaar en niet aangetast. Dat betekent dat in deze ruimte geen gebruik is gemaakt van vloeistof of zuuren zoals wel eens wordt beweerd.

Er is één opmerkelijk symbool dat overeenkomsten vertoont met een elektriciteitschema (afb.16). Een 'krabbel' van een leidinggevende bouwmeester als antwoord op de vraag wat de functie was van de reactieschachten. De andere voor ons onbekende symbolen kunnen duiden op aansluitinstructies van de elektroden (anode en kathode), zoals je dat nu ook nog ziet bij nieuw aan te leggen elektrische installaties in de bouw. Krabbels van elektriciens op de muur nabij elektrische aansluitpunten.

Dit symbool (afb.16) kan duiden op de twee elektrische leidingen die lopen vanaf de elektroden in de twee reactieschachten (noord en zuid) naar een gemeenschappelijke 'bol' op het topplatform van de Grote Piramide om daar het "baken van licht" te voeden (C-G-H en D-G-H in afb.17). G is hierin een gemeenschappelijke ruimte waar de elektrische leidingen (e in afb.17) uit de beide reactieschachten samen komen.

*"Huis van energie
- Baken van licht -
Monument van Maten."*

Elektrische leidingen vanaf de elektroden zijn in deze ruimte niet zichtbaar, maar zijn weggewerkt in de stenen zelf (e in afb.14). Restanten van windsels die elektrische bedrading moesten beschermen tegen schadelijke invloeden van buitenaf zijn wel zichtbaar op camerabeelden. Op verschillende websites (bijvoorbeeld van Christopher Dunn - <http://www.gizapower.com/>) zijn deze foto's gepubliceerd.

De Y-waarde

In de Grote Piramide komen veel getallen voor die met elkaar in verbinding staan. Veel van deze getallen komen meerdere keren voor, maar kunnen een verschillende waarde vertegenwoordigen doordat de komma op een andere plaats staat, of het zijn getallen met verschillende eenheden (meter, Herz etc.). Zoals we al eerder zagen verandert er aan het getal niets, alleen de waarde van het getal of de eenheid is dan verschillend.

Het is van belang te bepalen welk getal of getallen bepalend zijn geweest bij het ontwerp van het monument, omdat we op die manier soms nog de mogelijke positie van niet ontdekte ruimten kunnen achterhalen.

Een expeditie in 1976 was in het bezit van oude documenten gevonden in 1936 net buiten Athene (Griekenland) waarin de geheime toegang nabij het topplatform van de Grote Piramide en de sleutel daartoe werd beschreven.

In het geval van de Grote Piramide kunnen dit ook getallen zijn uit het metrieke stelsel, omdat deze eenheden als maat ook bekend waren bij de architecten van Gizeh. Zulke constanten in het ontwerp kunnen een verticale- of horizontale afstand vertegenwoordigen en zo'n verticale constante noemen we de 'Y-waarde' van het monument.

Als we beginnen bij de basis (A in afb. 17) van de Grote Piramide, dan is het eerstvolgende bijzondere punt de ingang of uitgang (van het water) op 16,2 m hoogte boven de basis (B in afb. 17) of 21 m langs de helling van de piramide. Beide getallen hebben we al eerder gezien en blijken van grote betekenis te zijn geweest bij de bouw.

Het getal 16,2 vertegenwoordigde de gulden frequentie (zie element lucht) in Herz (gulden snede 1,618) en 21 was de bijbehorende golflengte in meters van de resonantiekamer. A is gesloten en B is open.

Het gesloten niveau van het einde van de reactieschachten (C en D) tot het open niveau van de zuidelijke klankschacht (E) en de

noordelijke overdrukschacht (F) bedraagt ook weer 16,2 m. CD is gesloten en EF is open (afb. 17). Vervolgens is het topplatform H weer een open niveau en ligt 16,2 m lager, het volgens de Y-waarde bepaalde gesloten niveau.

Dit is een tot nu toe nog niet ontdekte ruimte waar de elektrische leidingen vanuit de noordelijke- en zuidelijke reactieschacht samen komen om vervolgens in H het baken van licht te voeden. Deze kamer G ligt dus 16,2 m onder het topplatform of 21 m langs de helling naar beneden (afb. 18).

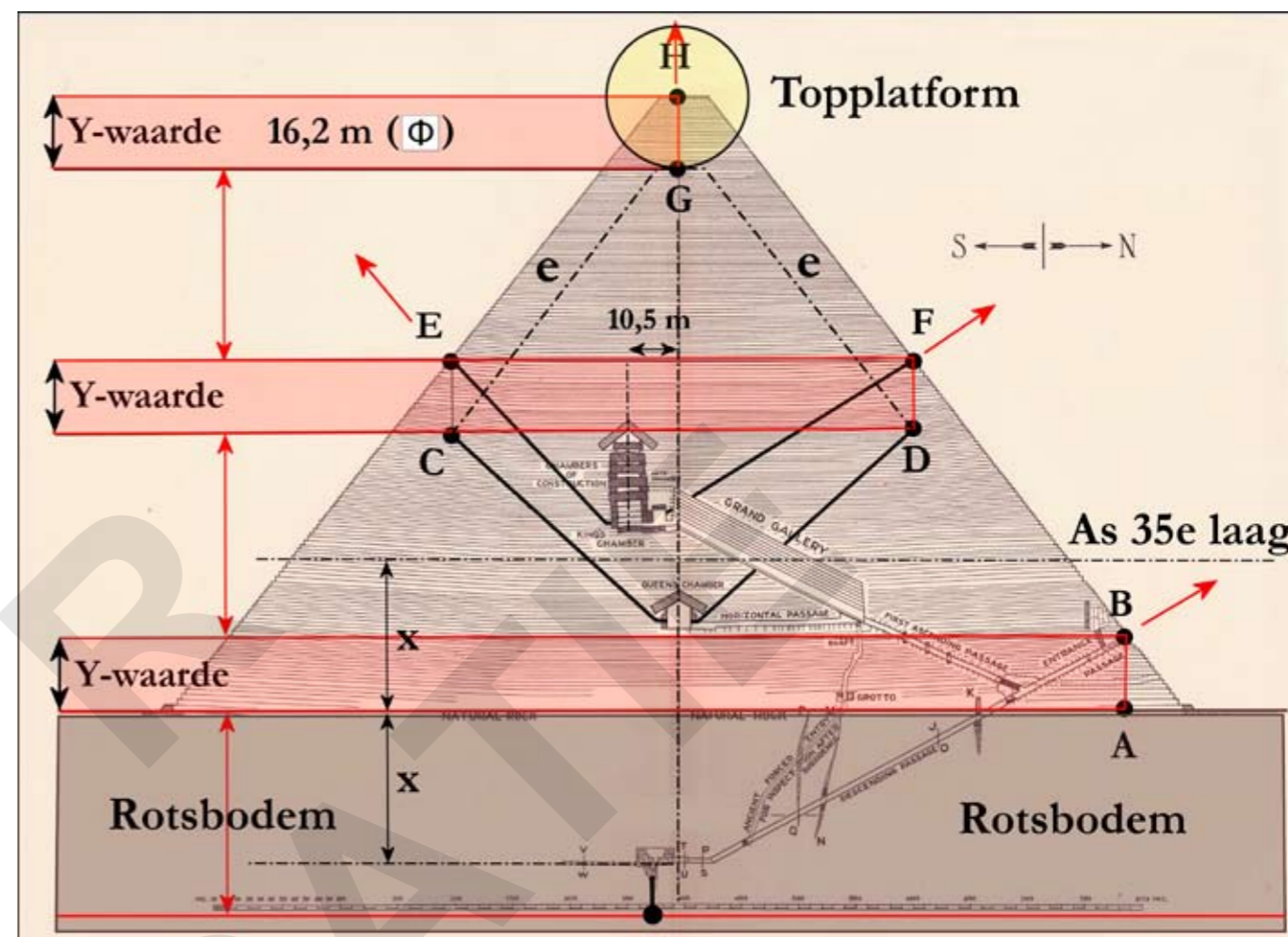
Deze nieuwe ruimte G is toegankelijk vanaf de buitenmantel van de piramide aan de noord- of zuidzijde (rode pijlen afbeelding 18). Op dit niveau bevindt zich dus de loca-

tie van een geheime ingang!

Toegankelijk via één van de 'kantelbare' kalkstenen blokken in deze laag met een omtrek van 136 m.

Zeer oude, soms fantaserijke documenten, spreken al van een 'geheime ingang' op dit niveau onder het topplatform dat leidt naar een 'zaal der archieven' op zo'n 177 m onder de basis van de Grote Piramide ('Mysteries of the Pyramid' - David H. Lewis). Een expeditie in 1976 was in het bezit van oude documenten gevonden in 1936 net buiten Athene (Griekenland) waarin de geheime toegang nabij het topplatform van de Grote Piramide en de sleutel daartoe werd beschreven.

Een bijzonder detail in dit verhaal is dat deze geheime ingang op dit niveau alleen geopend kon worden door middel van het uitspreken van woorden met de juiste toonvibratie op een specifiek moment van de dag 14:07 (9 juni 1976) waarin de tijd 14:07 opgeteld 21 en deelbaar moest zijn door 7;

Afb.17 De Y-waarde van de Grote Piramide

"It was not until the wee morning hours of June 9th (June 7th by the Lunar calculation) that success was achieved, and by mere accident. Our voice recorder (of tone vibrations) was turned on accidentally when Amend Abouu stooped over to step down and begin to make an exit. Results occurred immediately. This 15 ton block began to slide inward at a slow pace, creating with its movement a sound of stone rolling over pebbles, yet not really this type sound. The precise time was seven minutes past the fourteenth hour of midday (fourteen and seven is 21) or seven minutes after 2 A.M. of the 9th of June. Apparently, as we reasoned later, the time divisible by seven of the exact day plus the correct tone vibration of the key words led to the secret of the opening."

- Mysteries of the Pyramid - David H. Lewis

Niet alleen maar fantasie, want de verticale positie van deze geheime ingang komt overeen met de Y-waarde zoals vastgelegd door de gulden snede Φ (16,2 m onder het topplatform).

De vloer van de waterslagkamer (ondergrondse kamer) ligt precies $2 \times 16,2 = 32,4$ m (x in afb. 17) onder de basis en de 35e laag waarvan de blokken kalksteen tweemaal zo groot zijn als de blokken in de overige lagen ligt ook weer precies 32,4 m boven de basis van de Grote Piramide. Totaal zijn er 200 steenlagen waarvan de 35e laag een duidelijke afwijking in grootte vertoont die ook zichtbaar moet zijn geweest op de witte buitenmantel van de piramide.

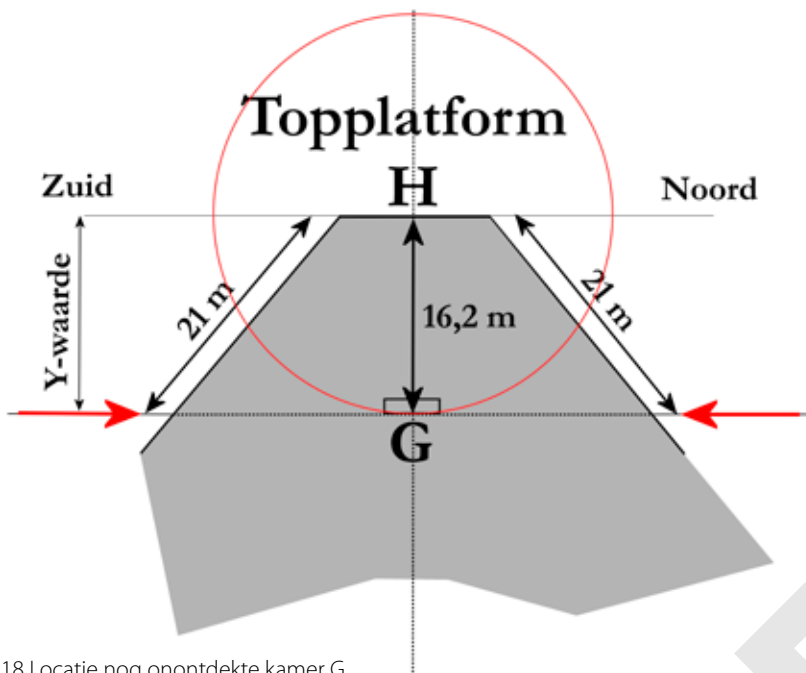
Ook in de muzikwetenschap zijn overeenkomsten met deze getallen.

Toon E (volgens de toonladder) is 324 Hz, met als octaven 81,162, 648, 1296 Hz etc., gebaseerd op een grondtoon A van 432 Hz in plaats van 440 Hz (stemvork). Een octaaf is het interval tussen de grondtoon en de eerstvolgende harmonische die dan het dubbele is van de grondtoon in dit geval. De eerste harmonische van 8,1 Hz is 16,2 Hz en wordt een octaaf genoemd. De volgende octaaf is dan 32,4 Hz. De reden voor het sublieme geluid dat een Stradivarius-

viool produceert wordt nog altijd als een mysterie beschouwd, maar feit is dat deze resonance op een frequentie van 432 Hz en niet 440 Hz.

De reactieschachten vanuit de reactiekamer gemeten tot de eerste blokkade (stenen plaat met elektroden) zijn precies $4 \times 16,2 = 64,8$ m lang. Ook de ruimten C en D (afb.17) zullen toegankelijk moeten zijn geweest vanaf de buitenmantel om onderhoud te kunnen plegen aan- of vervanging van de elektroden.

Zo is 16,2 dus niet alleen de gulden frequentie, maar tevens de belangrijkste bouwconstante van de Grote Piramide voortkomend uit de Schumann frequentie van 8,1 (Hz). Van 8,1 naar 16,2 naar 81 Hz (6e harmonische van 16,2 Hz) waarin 81 Hz overeenkomt met de frequentie van de sarcopaag in de resonantiekamer en het "geluid van de schepping" of de 'stem van God' vertegenwoordigt bij meerdere culturen. Het "geluid van de schepping" als 5e deel in deze reeks artikelen.

Afb.18 Locatie nog onontdekte kamer G

Tevens ligt de golflengte van waterstof van 21 cm aan de basis van veel terugkerende waarden in het ontwerp. De vloer van de resonantiekamer ligt precies 21 m boven de vloer van de reactiekamer.

De resonantiekamer met zijn lengte van 10,5 m (de helft van 21 m) ligt 10,5 m naast de aslijn van de Grote Piramide (afb. 17). De gemiddelde lengte van de sarcofaag in de resonantiekamer is 2,1 m. Afmeting noordelijke overdrukschacht bedraagt 21 cm x 10,5 cm. Afstand vloer resonantiekamer tot top resonantietoren is 21 m en er zijn hoogstwaarschijnlijk nog meer voorbeelden met steeds dezelfde getallen; 81 en 21 ongeacht de waarde (plaats komma) of eenheid (Hz, cm of m). Deze getallen zijn zo met het ontwerp verweven dat we hier niet meer kunnen spreken van toevalligheden.

De gulden frequentie en de golflengte van waterstof brengen de elementen aarde, water, lucht en vuur bij elkaar en zo zijn al onze exacte wetenschappen vertegenwoordigd. De cirkel nadert zijn voltooiing.

Goden eren mensen – Mensen eren goden

We zoeken al zo lang naar de ‘zaal der archieven’, maar beseffen niet dat er mogelijk zoiets is als een ‘piramide der archieven’. De exacte wetenschappen zoals wij die kennen liggen ten grondslag aan het ontwerp en dat is dan ook de erfenis die aan ons is nagelaten. Overdracht van kennis.

Astronomie (precessie, zonnejaar), wiskunde (pi, phi en e), natuurkunde (omgekeerde elektrolyse van water, klank), scheikunde (redox reacties), geneeskunde (resonantie-

We zoeken al zo lang naar de ‘zaal der archieven’, maar beseffen niet dat er mogelijk zoiets is als een ‘piramide der archieven’.

therapie). Alles voortgebracht door het verbond waarvan Gizeh deel uit maakt. Duurzaam gebruik van de natuurlijke bronnen van de aarde zelf zonder gebruik te maken van de hedendaagse explosietechnologie. De Grote Piramide is geen waterstoffabriek, elektriciteitscentrale of spiritueel inwijdingscentrum, maar een geschenk van de goden om door middel van subtiele energie uit de vier aardse elementen een hoogwaardige en verantwoorde technologie te bereiken. Een geschenk van de goden verenigd in één kenniscentrum. Goden eren mensen en het is nu aan de mensen om de goden te eren.

Vanwege de complicaties bij opslag en vervoer zijn we nog niet klaar voor een ‘waterstofeconomie’, maar het is wel tijd voor een nieuwe wereld die zal ontstaan uit de erfenis van een oude wereld gebaseerd op de ‘stem’ van de aarde zelf. De Gulden Frequentie. ◀

“It is all about sound”

–Abd’El Hakim Awyan (1926 - 2008)

Willem Witteveen is altijd al geïnteresseerd geweest in oude beschavingen en het Oude Egypte in het bijzonder. Maar dan wel vanuit een afwijkend gezichtspunt. Zelf kijken, bezoeken, onderzoeken en conclusies trekken die niet door iedereen uit de wetenschappelijke wereld zullen worden gedragen.

Zelf wetenschappelijk opgeleid tot ing. afdeling navigatie en daardoor jarenlang in staat geweest bijzondere plaatsen te bezoeken over de gehele wereld als stuurman Grote Handelsvaart. Daarna 23 jaar registerloods in Rotterdam, maar altijd blijven zoeken, tot op de dag van vandaag, naar bewijs van een oude beschaving die ons ver voor was in duurzame technologie en onze arrogantie afstraft. Een uitdaging voor de moderne archeologie om het tegendeel te bewijzen. Je hoeft dan ook niet ver te reizen om je grenzen te verleggen en grenswetenschappelijk te denken.

Afb.19 Goden eren mensen